

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 644

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 iulie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
601.	2	609. — Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 8 Tehnic din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”	4
602.	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
603.	2	Decizia nr. 275 din 24 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (5) teza finală și art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală	5-8
604.	3	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
605.	3	538. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea ROMAERO — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	9-10
606.	3	539. — Hotărâre privind re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000—km 7+623”	11
607.	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
608.	4	904. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman	12-14
		2.593. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denominate în euro lansate în luna iulie 2018	15-16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Comandamentului Forțelor pentru Operații Speciale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 601.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale „OVIDIUS”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale „OVIDIUS”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 602.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 1 Rachete Sol-Aer „VOIEVODUL MIHAI”
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 1 Rachete Sol-Aer „VOIEVODUL MIHAI” din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 603.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 2 Rachete Sol-Aer
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 2 Rachete Sol-Aer din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 604.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 3 Rachete Sol-Aer „CODRII VLĂSIEI”
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 3 Rachete Sol-Aer „CODRII VLĂSIEI” din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 605.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 4 Rachete Sol-Aer „COLONEL MIRCEA AELENEI”
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 4 Rachete Sol-Aer „COLONEL MIRCEA AELENEI” din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 606.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „HOREA”
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 5 Rachete Sol-Aer „HOREA” din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 607.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă
Batalionului 6 Rachete Sol-Aer „ȘOIMII BĂRĂGANULUI”
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 6 Rachete Sol-Aer „ȘOIMII BĂRĂGANULUI” din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 608.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 8 Tehnic
din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer
„GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”**

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 8 Tehnic din subordinea Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „GENERAL NICOLAE DĂSCĂLESCU”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 23 iulie 2018.
Nr. 609.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 275

din 24 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (5) teza finală și art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sfirăială în Dosarul nr. 5.547/2017 (2.321/2017) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 30D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 359/CP din 7 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.547/2017 (2.321/2017), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioana Sfirăială în soluționarea contestației formulate împotriva Încheierii din data de 13 iunie 2017, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară al Tribunalului București — Secția I penală în Dosarul nr. 23.372/3/2017, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de recuzare formulată de petentă împotriva unui alt judecător de cameră preliminară din cadrul aceleiași instanțe.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea susține că normele procesual penale ale art. 68 alin. (7) sunt neconstituționale, întrucât exclud orice control judiciar al încheierii prin care se soluționează recuzarea, iar prevederile art. 67 alin. (5) teza finală din Codul de procedură penală permit ca cel recuzat să decidă cu privire la propria incompatibilitate.

6. **Curtea de Apel București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens reține că încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare aparține unei instanțe de judecată — în accepțiunea *lato sensu* a termenului —, situație în care controlul judiciar este încorporat în hotărârea pronunțată de acea instanță. Pe de altă parte, încheierea respectivă nu anteamază probleme de fond, iar procedura de soluționare a unei astfel de

cereri este una incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul procesului, motiv pentru care această procedură nu are caracter jurisdicțional penal, în sens material, ci caracter administrativ-judiciar. Dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală este valabil doar în situația examinării vinovăției, care are ca premisă o acuzație penală formulată împotriva unei persoane, aceasta neregăsindu-se, în general, în cazul soluționării unei cereri de recuzare, care nu anteamază probleme de fond, și, în mod particular, în speță, în condițiile în care petenta nu este subiectul unei astfel de acuzații. Invocă Decizia Curții nr. 651 din 1 noiembrie 2016.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autoarei excepției rezultă că aceasta solicită a se realiza un control de constituționalitate și cu privire la dispozițiile art. 67 alin. (5) teza finală din Codul de procedură penală. În aceste condiții, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 67 alin. (5) teza finală și art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 67 alin. (5) teza finală din Codul de procedură penală: *„Inadmisibilitatea se constată de procurorul sau de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.”;*

— Art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală: *„Încheierea prin care se soluționează [...] recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.”*

11. În susținerea neconstituționalității normelor procesual penale criticate, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare. Invocă și dispozițiile art. 6 — *„Dreptul la un proces echitabil”* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 67 alin. (1)—(4) din Codul de procedură penală, în cazul în care persoana incompatibilă nu a făcut declarație de abținere, părțile, subiecții procesuali principali sau

procurorul pot face cerere de recuzare, de îndată ce au aflat despre existența cazului de incompatibilitate. Cererea de recuzare se formulează doar împotriva persoanei din cadrul organului de cercetare penală, a procurorului sau a judecătorului care efectuează activități judiciare în cauză, fiind inadmisibilă recuzarea judecătorului sau a procurorului chemat să decidă asupra recuzării. De asemenea, cererea de recuzare se formulează oral sau în scris, cu arătarea, pentru fiecare persoană în parte, a cazului de incompatibilitate invocat și a temeiurilor de fapt cunoscute la momentul formulării cererii. Totodată, art. 67 alin. (5) din Codul de procedură penală prevede că „*Nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (2)—(4) sau formularea unei cereri de recuzare împotriva aceleiași persoane pentru același caz de incompatibilitate cu aceleași temeiuri de fapt invocate într-o cerere anterioară de recuzare, care a fost respinsă, atrage inadmisibilitatea cererii de recuzare.*”, teza finală a alineatului menționat — criticată în prezenta cauză — stabilind că „*Inadmisibilitatea se constată de procurorul sau de completul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare*”. În esență, autoarea excepției susține că teza finală a alin. (5) al art. 67 din Codul de procedură penală permite ca cel recuzat să decidă cu privire la propria incompatibilitate, prin aceasta norma fiind contrară dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și dreptul la apărare.

13. Față de criticile autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că normele procesual penale ale art. 67 reglementează procedura de soluționare a cererii de recuzare, similar dispozițiilor cuprinse în art. 51 din Codul de procedură penală din 1968, aceasta constând în parcurgerea a două etape de rezolvare a cererii de recuzare. În primul rând, potrivit art. 67 alin. (5) din Codul de procedură penală, cererea de recuzare presupune o etapă de examinare a admisibilității în principiu, care se realizează de judecătorul sau de completul de judecată în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare. Prin aceasta, însă persoana împotriva căreia s-a formulat cerere de recuzare nu se pronunță cu privire la propria incompatibilitate, astfel cum susține autoarea excepției, ci cu privire la respectarea condițiilor de admisibilitate a cererii de recuzare, astfel cum sunt acestea în mod expres reglementate în cuprinsul alin. (2)—(5) ale art. 67 din Codul de procedură penală. Într-o a doua etapă, dacă se constată faptul că cererea de recuzare este admisibilă în principiu, urmează ca aceasta să fie trimisă unui alt judecător sau unui alt complet de judecată din cadrul aceleiași instanțe, spre soluționare. Potrivit art. 110 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, „*Incidentele procedurale referitoare la incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea tuturor membrilor completului de judecată, se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie. Dacă în materia respectivă nu mai există decât un singur complet de judecată, incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului se vor soluționa de acesta. Dacă nu mai există un complet care judecă în acea materie, incidentele vor fi soluționate de completul din materia și după regulile stabilite de colegiul de conducere al instanței.*” Cu titlu de excepție, potrivit alin. (8) al art. 68 din Codul de procedură penală, când pentru soluționarea abținerii sau a recuzării nu poate fi desemnat un judecător din cadrul de la instanța ierarhic superioară.

14. În aceste condiții, având în vedere cele menționate, Curtea nu poate reține că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și dreptul la apărare, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 67 alin. (5)

teza finală din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, în cauză, cererea de recuzare formulată de autoarea excepției împotriva judecătorului de cameră preliminară a fost respinsă prin Încheierea din data de 13 iulie 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 23.372/3/2017, astfel încât instanța de control constituțional urmează a se pronunța doar în ceea ce privește norma procesual penală ce reglementează regimul juridic aplicabil încheierilor prin care se soluționează cererea de recuzare, în această măsură excepția de neconstituționalitate având legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. Curtea reține că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală au mai fost examinate, din perspectiva unor critici identice celor formulate în prezenta cauză, fiind pronunțate deciziile nr. 531 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, și nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2017, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

17. În motivarea soluției sale, în Decizia nr. 531 din 11 iulie 2017, precitată, paragrafele 15—36, și în Decizia nr. 651 din 1 noiembrie 2016, precitată, paragrafele 26—36, analizând succesiunea în timp a normelor procesual penale ce reglementează calea de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare, Curtea a observat că, în ceea ce privește încheierea de admitere a cererii de recuzare, legiuitorul a fost consecvent, în sensul că nu a stabilit în legea procesual penală vreo cale de atac cu privire la aceasta (excepție făcând Codul de procedură penală din 1864, în care însă nu se făcea distincție între încheierea de admitere, respectiv de respingere a recuzării în stabilirea căii de atac a apelului). Cât privește încheierea de respingere a cererii de recuzare, legiuitorul a stabilit, în legea procesual penală din 1864, că aceasta este supusă apelului (separat), iar, în legea procesual penală din 1936, că această încheiere este supusă căii de atac (a apelului) odată cu fondul cauzei, în vreme ce Codul de procedură penală din 1968 nu a reglementat expres cu privire la acest aspect până în anul 2003, când, prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, la art. 52 a fost introdus un alineat nou — alineatul 7 —, prin care s-a reglementat calea de atac a recursului, care se judeca separat de către instanța de recurs. Alin. 7 al art. 52 din Codul de procedură penală din 1968 a fost abrogat însă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, cu justificarea — din preambul — eliminării posibilității de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale. Curtea a reținut că, atât în perioada în care Codul de procedură penală din 1968 nu a reglementat o cale de atac cu privire la încheierea de respingere a recuzării, cât și după abrogarea prevederilor privind calea de atac a recursului separat cu privire la încheierea de respingere a cererii de recuzare, în lipsa unor dispoziții exprese, pe cale doctrinară și jurisprudențială, s-a stabilit, în principiu, că aceste încheieri pot fi atacate odată cu fondul, prin formularea căii de atac reglementate cu privire la hotărârea care se pronunță pe fondul cauzei.

18. Totodată, Curtea s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968, prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, și prin Decizia nr. 299 din 7 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 9 decembrie 2002, reținând că „dispozițiile art. 52 alin. 6 din

Codul de procedură penală nu sunt contrare art. 125 din Constituție, ci în deplină concordanță cu acestea. În alin. (3) al art. 125 din Constituție se prevede că «*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*». În acest sens, dispozițiile constituționale ale art. 128 prevăd că «*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*». Prin urmare, este atributul legiuitorului să stabilească atât căile de atac, cât și condițiile exercitării acestora. Faptul că încheierea de ședință prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a admis recuzarea nu sunt supuse separat niciunei căi de atac, nu aduce atingere garantării constituționale a dreptului la apărare sau a posibilității de a se folosi căile de atac stabilite de legea procedurală. Lipsa reglementării privind exercitarea unei căi de atac împotriva unor atari încheieri se justifică prin nevoia de a se evita tergiversarea inutilă a soluționării fondului cauzei [...], în speță încheierea de ședință privind respingerea cererii de recuzare a unui membru al completului de judecată aparținând categoriei de încheieri date în cursul judecării, prin care instanța de judecată soluționează chestiuni prealabile judecării fondului cauzei” și că „în ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât odată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus. Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigentă recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale [...]”.

19. De asemenea, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii cu privire la prevederile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968 — după abrogarea alin. 7 al art. 52 din același cod —, respingând excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că „Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) și ale art. 127 din Constituție, procedura de judecată este stabilită de lege, respectiv ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. De asemenea, potrivit art. 129 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii. Rezultă așadar, că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Procedura de soluționare a cererilor de abținere sau de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, fiind reglementată în conformitate cu prevederile constituționale.” Cu același prilej, Curtea a reținut că, „în ceea ce privește încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare, aceasta nu soluționează fondul cauzei și, de aceea, lipsa unei căi de atac separate împotriva acestei încheieri nu este contrară dispozițiilor art. 21 din Constituție. Faptul că o asemenea încheiere nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea evitării unei prelungiri abuzive a procesului, iar, pe de altă parte, prin faptul că respectiva încheiere poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei” (în același sens, deciziile nr. 24 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 21 februarie 2005; nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005; nr. 343 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 727 din 10 august 2005; nr. 72 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 14 martie 2007; nr. 133 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007; nr. 1.063 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 5 noiembrie 2008; nr. 1.091 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 28 octombrie 2008; nr. 677 din 5 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 17 iunie 2009; nr. 811 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 2 iulie 2009; nr. 1.681 din 17 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 10 februarie 2010, și nr. 68 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 10 februarie 2011).

20. Curtea a constatat, în continuare, că art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală în vigoare stabilește că încheierea prin care se soluționează recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, fără a distinge între încheierea de admitere, respectiv încheierea de respingere a recuzării, legiuitorul a stabilit că acestea nu sunt supuse vreunei căi de atac. Potrivit expunerii de motive la Legea privind Codul de procedură penală, „modalitățile de soluționare a cazurilor de incompatibilitate au fost simplificate, astfel încât să nu poată fi afectată celeritatea procesului penal prin abțineri și recuzări repetate, inclusiv prin recuzarea tuturor judecătorilor de la instanță sau a procurorilor de la parchet, care conduce la tergiversarea soluționării cauzei penale, în defavoarea înlăptuirii cu operativitate a actului de justiție. [...] Încheierea prin care se soluționează cererea de abținere ori prin care se admite cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac”. Curtea a observat că în expunerea de motive se menționează că doar încheierea prin care se admite recuzarea este definitivă de la data pronunțării, neputând fi atacată, pentru a dinamiza desfășurarea procesului penal, nefăcându-se referire la încheierea de respingere a recuzării. Normele procesual penale criticate stabilesc însă că atât încheierile de admitere, cât și cele de respingere a recuzării sunt definitive la data pronunțării, justificarea opțiunii legiuitorului fiind, în principiu, aceea de a împiedica părțile să abuzeze de instituția recuzării pentru a amâna momentul pronunțării unei soluții în cauză.

21. Așa încât, față de formularea actualelor norme procesual penale și având în vedere criticile autorilor excepției — similare celor din prezenta cauză, Curtea a reținut că nu pot fi preluate considerentele deciziilor anterioare ale Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968, potrivit cărora „încheierea [de respingere a recuzării] poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei”, în condițiile în care actuala lege procesual penală stabilește în mod expres caracterul definitiv al încheierii prin care se soluționează recuzarea, fără a distinge între încheierea de admitere, respectiv de respingere a recuzării. Așadar, având în vedere prevederea expresă din art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală — care nu lasă loc de interpretare — referitoare la lipsa oricărei căi de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, fără a distinge între încheierea de admitere, respectiv de respingere a recuzării, instanța de control constituțional nu a putut reține că împotriva acestei din urmă încheieri ar putea fi formulat apel, „odată cu sentința”, în temeiul art. 408 alin. (2) din Codul de procedură penală.

22. Curtea a constatat însă că poate reține, în acord cu jurisprudența sa anterioară, că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât, Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă

prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu se prevede o cale de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Curtea a statuat, cu valoare de principiu, în jurisprudența sa, că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principal în art. 129 că, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, iar art. 126 alin. (2) prevede că „prin lege” se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. Totodată, prin Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În aceste condiții, Curtea a constatat că procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, urmând a fi reglementată în conformitate cu prevederile constituționale precitate.

23. Totodată, Curtea a constatat că norma procesual penală criticată nu contravine nici celorlalte dispoziții constituționale invocate, referitoare la dreptul la apărare, în condițiile în care încheierea prin care instanța se pronunță cu privire la cererea de recuzare nu soluționează însuși procesul, nu antamează fondul cauzei. Curtea a reținut că procedura asupra cercetării și judecării cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă; această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar (în acest sens, Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 23 septembrie 2016, paragraful 24).

24. Cât privește dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că acesta obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală. Garantarea existenței unui dublu grad de jurisdicție în materie penală are ca premisă faptul că examinarea unei „acuzatii penale” formulate împotriva unei persoane a fost examinată la nivelul unui prim grad de jurisdicție. Curtea a constatat că, în materia recuzării, nefiind vorba despre o acuzație în materie penală, nu se impune reglementarea unui dublu grad de jurisdicție cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare. În plus, Curtea a reținut că încheierea prin care se soluționează recuzarea este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, în condițiile în care, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, „Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță”, alin. (2) al aceluiași articol stabilind că „Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată”.

25. Totodată, Curtea a constatat că împotriva hotărârii ce urmează a se pronunța după judecarea cauzei penale părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege, respectiv declararea apelului, în condițiile prevăzute de art. 408—425 din Codul de procedură penală, ipoteză în care instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept [art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală], astfel încât, apelul fiind devolutiv sub toate aspectele, existența cazului de incompatibilitate a judecătorului din fond poate fi supusă controlului instanței de apel. De asemenea, existența cazurilor de incompatibilitate a judecătorului din apel — dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală — poate fi invocată prin formularea căii extraordinare de atac a contestației în anulare, în temeiul art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală. Așadar, Curtea a reținut că, prin reglementarea acestui motiv separat de contestație în anulare, legiuitorul a acordat o importanță deosebită consecințelor existenței unui caz de incompatibilitate a judecătorului în înfăptuirea actului de justiție, în condițiile în care, prin formularea unei căi extraordinare de atac, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri penale definitive și care își produce efectele.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioana Sfîrăială în Dosarul nr. 5.547/2017 (2.321/2017) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 67 alin. (5) teza finală și art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe
anul 2018 pentru Societatea ROMAERO — S.A., aflată sub
autoritatea Ministerului Economiei**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrative-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 pentru Societatea ROMAERO — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei,
Bogdan Constantin Andronic,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

București, 17 iulie 2018.
Nr. 538.

ANEXĂ*)

MINISTERUL ECONOMIEI
Societatea ROMAERO — S.A.
Bd. Ficusului nr. 44, București
Cod unic de înregistrare: 1576401

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2018**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd. 1 = rd. 2 + rd. 5 + rd. 6)	1	116.299
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	104.733
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0
	2	Venituri financiare	5	11.566
	3	Venituri extraordinare	6	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2018 - mii lei -
0	1	2	3	4
II		CHELTUIELI TOTALE (rd. 7 = rd. 8 + rd. 20 + rd. 21)	7	142.240
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	130.609
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	39.665
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și vărsăminte asimilate	10	3.128
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	59.620
	C0	Cheltuieli de natură salarială (rd. 13 + rd. 14)	12	53.956
	C1	ch. cu salariile	13	48.820
	C2	bonusuri	14	5.136
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	4.030
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	0
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	419
	C5	Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	18	1.214
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	28.196
	2	Cheltuieli financiare	20	11.631
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	-25.941
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	0
	1	Rezerve legale	25	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0
	8	Minimul 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	0
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	0
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	0
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la rd. 31 - rd. 32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0
	a)	cheltuieli materiale	38	0
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	40	0
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	0
	e)	alte cheltuieli	42	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	25.187
	1	Alocații de la buget	44	1.500
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	25.187
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	990
	2	Nr. mediu de salariați total	49	906
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	4.738
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	3.965
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd. 2/rd. 49)	52	116
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	111
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoană)	54	x
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (rd. 7/rd. 1)x1000	55	1.223
	9	Plăți restante	56	25.844
	10	Creanțe restante	57	1.967

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție
„Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000—km 7+623”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000—km 7+623”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.053/2010 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000—km 7+623”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 28 octombrie 2010, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Mircea Florin Biban,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 17 iulie 2018.
Nr. 539.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.053/2010)

**Caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiție
„Varianta ocolitoare Săcueni km 0+000—km 7+623”**

Titular: Ministerul Transporturilor

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Amplasament: județul Bihor

Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA): (1 euro = 4,5921 lei/19.10.2017)	72.604	mii lei
din care C+M:	60.962	mii lei
Din care rest de executat:	51.097	mii lei
din care C+M	43.134	mii lei
Capacități:		
Lungime	7,62	km
Lățime platformă	12,00	m
Lățime parte carosabilă	2 x 3,50	m
Poduri, pasaje noi	1	buc.
Intersecții tip girajii	4	buc.
Durata de realizare pentru rest de executat:	12	luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P 100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman

Văzând Referatul nr. SP 8.232 din 17.07.2018 al Direcției politica medicamentului și a dispozitivelor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 29 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexă, la articolul 3 alineatul (1), litera o¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o¹) *preț de referință inovativ* — preț de producător maximal care va fi aprobat o singură dată și reprezintă 65% din prețul de producător aprobat al medicamentului inovativ care și-a pierdut brevetul până la intrarea în vigoare a prezentului ordin și care are preț de referință generic aprobat, respectiv 80% din prețul de producător aprobat al medicamentului inovativ care și-a pierdut brevetul până la intrarea în vigoare a prezentului ordin și care are preț de referință biosimilar aprobat. Pentru medicamentele care și-au pierdut brevetul înainte de 1 ianuarie 2003, prețul de producător utilizat în calculul prețului de referință inovativ este prețul aprobat la data de 1 ianuarie 2003. Pentru medicamentele care și-au pierdut brevetul după 1 ianuarie 2003 și până la intrarea în vigoare a prezentului ordin, prețul medicamentului inovativ utilizat în calculul prețului de referință inovativ este cel de la data când a fost aprobat prețul primului medicament generic/biosimilar din respectiva denumire comună internațională (DCI), concentrație și formă farmaceutică. Prețul de producător al medicamentului inovativ este declarat conform anexei nr. 31 de către DAPP/reprezentant pe propria răspundere, actualizat de către DAPP/reprezentant cu rata inflației comunicată de Institutul Național de Statistică până la data de 31.12.2016;”.

2. La anexă, la articolul 51, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 5, pentru medicamentele care au preț aprobat prin ordin al ministrului sănătății, în cazul schimbării/menținerii codului CIM a medicamentului, în situația schimbării deținătorului APP, a denumirii comerciale sau a reînnoirii APP, în aceeași mărime de

ambalaj (număr de unități terapeutice) și același preț, solicitantul va depune la Ministerul Sănătății, structura de specialitate, următoarele documente, cu respectarea prezentelor norme, care pot fi transmise electronic prin intermediul Punctului de contact unic electronic, accesând linkul www.edirect.e-guvernare.ro, aflat pe site-ul Ministerului Sănătății:

a) cerere-tip, conform anexei nr. 5;

b) copie a APP;

c) copie de pe anexele APP ori a autorizației de furnizare a medicamentelor pentru nevoi speciale;

d) extras «Detalii medicament» de pe site-ul ANMDM.”

3. La anexă, la articolul 8, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru medicamentele inovative care și-au pierdut brevetul înainte de data intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru care există medicamente generice/biosimilare cu preț aprobat la data intrării în vigoare a prezentului ordin, prețul se propune prin comparație cu prețurile acestor medicamente în țările prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. d) sau, după caz, cu prețul din țara de origine și nu poate depăși prețul de referință inovativ. În cazul în care deținătorul APP sau reprezentantul nu declară prețurile prevăzute la art. 3 alin. (1) litera o¹), se vor aplica prevederile alin. (1).

(3) Începând cu corecția prețurilor pentru anul 2018, deținătorii APP/reprezentanții au obligația de a depune, pentru medicamentele inovative pentru care solicită aprobare de preț, declarația pe propria răspundere prevăzută în anexa nr. 31 și în anexa nr. 4, precum și algoritmul de calcul al prețului declarat în anexa nr. 31.”

4. După anexa nr. 3 la norme se introduce o nouă anexă, anexa nr. 31, având conținutul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

5. Anexa nr. 5 la norme se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 3¹ la norme)**Declarație pe propria răspundere**

Subsemnata/Subsemnatul,, deținătoare/deținător a/al
CI/BI/P, cu domiciliul în, în calitate de reprezentant
împuternicit al, cu sediul în,
în calitate de:

- deținător al autorizației de punere pe piață
 reprezentant al deținătorului autorizației de punere pe piață
 (Se bifează în mod corespunzător.),

declar pe propria răspundere, în baza art. 3 alin. (1). lit. o¹) din Normele privind modul de calcul și
procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul
ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare, sub sancțiunea prevăzută de
Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la falsul în
declarații, că:

La 1 ianuarie 2003, prețul de producător valabil și aprobat pentru medicamentul inovativ
..... (Se completează cu denumire medicament, denumire comună internațională, formă
farmaceutică, concentrație, producător.) a fost de lei, iar prețul de producător pentru
medicamentul inovativ (Se completează cu denumire medicament, denumire
comună internațională, formă farmaceutică, concentrație, producător.) actualizat cu rata inflației
comunicată de Institutul Național de Statistică până la data de 31 decembrie 2016 este de lei.

La momentul intrării primului medicament generic/biosimilar (Se completează
cu denumire medicament, denumire comună internațională, formă farmaceutică, concentrație, producător.)
în anul în România, pentru medicamentul inovativ (Se completează cu
denumire medicament, denumire comună internațională, formă farmaceutică, concentrație, producător.),
care și-a pierdut brevetul după 1 ianuarie 2003 și până la intrarea în vigoare a prezentului ordin, prețul de
producător valabil și aprobat pentru medicamentul inovativ (Se completează cu
denumire medicament, denumire comună internațională, formă farmaceutică, concentrație, producător.)
a fost de lei, prețul de producător actualizat cu rata inflației comunicată de Institutul Național
de Statistică până la data de 31 decembrie 2016 este de

Prezenta declarație face parte din documentația de corecție a prețurilor prevăzută în Normele privind
modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, aprobate
prin Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Semnătura

.....

L.S.

C E R E R E
de aprobare a prețurilor în condițiile art. 51

I. A. Pentru prețul aprobat în Canamed,, deținător/reprezentant al deținătorului autorizației de punere pe piață solicit emiterea ordinului privind prețul maximal de producător, a prețului maximal cu ridicata și cu amănuntul pentru produsul/produsele:

Denumirea produsului*) VECHI	Denumirea produsului*) NOU	Formă farmaceutică*)	Formă de ambalare*)	DCI*)	CIM VECHI	CIM NOU	DAPP VECHI	DAPP NOU	Preț producător	Preț cu ridicata	Preț cu amănuntul

*) Datele vor fi trecute în tabele în conformitate cu autorizația de punere pe piață.

Vă declar că nivelul/nivelurile prețului/prețurilor de producător respectă prețurile aprobate în Canamed.

B. Pentru prețul aprobat în Catalogul Public,, deținător/reprezentant al deținătorului autorizației de punere pe piață solicit emiterea ordinului privind prețul maximal de producător, a prețului maximal cu ridicata și cu amănuntul pentru produsul/produsele:

Denumirea produsului*) VECHI	Denumirea produsului*) NOU	Formă farmaceutică*)	Formă de ambalare*)	DCI*)	CIM VECHI	CIM NOU	DAPP VECHI	DAPP NOU	Preț producător	Preț cu ridicata	Preț cu amănuntul

*) Datele vor fi trecute în tabele în conformitate cu autorizația de punere pe piață.

II. Declar că informațiile și documentele prezentate respectă Normele privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare.

Date de contact:

(Compania) Nume:

Adresa:

Telefon:

E-mail:

Numele persoanei de contact pe probleme de prețuri

Data:

Semnătura:

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro
lansate în luna iulie 2018

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.245/2016, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare, și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiate între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2018 se aprobă prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro, în valoare nominală totală de 100.000.000 euro, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Valentin Mavrodin,
 secretar de stat

București, 24 iulie 2018.
 Nr. 2.593.

ANEXĂ

PROSPECT DE EMISIUNE
a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna iulie 2018

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2018, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro, cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate inițială Nr. de ani	Maturitate reziduală Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — EUR/titlu —	Valoarea nominală totală — EUR —
RO1621DBE048	25.07.2018	27.07.2018	26.02.2021	5	2,59	1,25%	25,86	100.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu cupon denuminate în euro este de 5.000 euro.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește conform prospectului de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 131/2016 privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat cu cupon denuminate în euro lansate în luna februarie 2016, fiind determinată conform formulei:

$$D = VN * r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu patru zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat cu cupon denuminate în euro pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 6.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2016 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 privind

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008, această serie se poate tranzacționa simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de S.C. „Bursa de Valori București” — S.A.

piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2016 pentru aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 7/2016 pentru piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunii anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 5.000 euro.

Art. 8. — (1) Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației în intervalul orar 10,00—12,00.

(2) Ședința de licitație începe după încheierea orarului de transmitere a ofertelor de cumpărare specificat la alin. (1).

Art. 9. — În funcție de necesitățile de finanțare și/sau de nivelul randamentului rezultat în urma licitației, Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca suma împrumutată aferentă unei serii să fie majorată, micșorată sau anulată.

Art. 10. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 11. — Plata obligațiilor de stat cu cupon denumite în euro se va efectua la data emisiunii, până cel târziu la ora 15,00 — ora României, prin transferarea de către dealerul primar și/sau de către instituțiile de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, în contul în euro al Băncii Naționale a României din sistemul TARGET2 (participant BIC: NBORROBUXXX), a sumei reprezentând costul obligațiilor de stat cu cupon denumite în euro aferent tranșelor adjudecate.

Art. 12. — Răscumpărarea obligațiilor de stat cu cupon denumite în euro se va efectua la data scadenței, prin creditarea conturilor corespondente în euro ale dealerilor primari și/sau ale instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari, deținători înregistrați, comunicate oficial Băncii Naționale a României cu cel puțin două zile lucrătoare, anterior datei scadenței, cu suma reprezentând valoarea nominală a obligațiilor de stat cu cupon denumite în euro, inclusiv cuponul aferent acestora.

Art. 13. — Evenimentele de plată aferente obligațiilor de stat cu cupon denumite în euro se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 14. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 15. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

